

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE PECHVOGELAAR
(The Mating Game)

klucht in twee bedrijven

door

1880

Robin Hawdon

Vertaling : Marie Goossens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3156

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE PECHVOGELAAR* op te voeren moet de naam van auteur *ROBIN HAWDON* ; vert. *Marie Goossens* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/220/013
ISBN 978-90-385-12303

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Robin Hawdon
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 2 heren)

LUCAS DEVOS : tv-ster

BETSIE BROEKS : Zijn PR assistente

SIMON DEVOS : Zijn oudere broer

JULIA DE WINTER : Zijn secretaresse

MEVROUW BOEREMANS : Zijn huishoudster

DECOR

Het luxe appartement van Lucas Devos, ergens in een dure buurt. Het appartement staat vol met gadgets en doet eveneens dienst als kantoor. De kamer heeft twee niveaus. Het bovenste niveau is op ongeveer 2 treden hoogte, is ongeveer 1,5 meter diep en loopt langsheen alle muren van de kamer. Op het bovenste niveau zijn er 4 deuren: de voordeur (midden), de keukendeur (cour van de voordeur), badkamerdeur (vooraan cour), speelkamer (achteraan jardin, deze deur valt niet op, is ingewerkt in een boekenkast). Op het eerste zicht is de kamer een slaapkamer met een groot dubbel bed (achteraan midden), een kleerkast met spiegel (cour) en een toilettafel (midden jardin). Door op een reeks schakelaars te drukken, kan de kamer omgetoverd worden tot een modern en efficiënt kantoor d.m.v. draaiplateaus en een opklapbaar bed. De toilettafel draait en er komt een bureau tevoorschijn, compleet met computer, telefoon enz. De kleerkast draait en wordt een archiefkast. Het bed zwaait omhoog in de achterwand en aan de onderzijde ervan is een grote zwart-wit foto van Lucas in zijn tv-studio zichtbaar. Twee andere meubelstukken kunnen zowel in slaapkamerstand als in bureau gebruikt worden. Een lage cocktail kast, weggewerkt in de muur (vooraan jardin), komt te voorschijn bij een druk op knop. Het andere is het tv-toestel, dat bij een druk op knop in en uit plafond komt. Er staat een leunstoel, een kleine sofa en een salontafel. Alles is ultra modern. Het paneel met de bedieningsknoppen voor al de gadgets bevindt zich op de muur tussen de speelkamer en de keuken. Op de muur jardin van de voordeur is een parlofoon. Er is een raam (in gelijk welke muur waar plaats is) met zicht op het stadspark. De verschillende draaiplateaus kunnen vervangen worden door in – en uitschuifbare plateaus. Het bed kan op wielen staan en in en uit geduwd worden alhoewel het veel grappiger is als het uit de muur komt.

INDELING

DEEL 1

Scène 1: 's morgens vroeg

Scène 2: Later, zelfde voormiddag.

PAUZE

DEEL 2

Scène 1: Zelfde dag, avond

Scène 2: De volgende morgen

Het stuk werd origineel opgevoerd in Bromley (Londen) in 1967, onder de titel "As long as it's warm". In 1972 werd het, na bewerking en met de nieuwe titel "The Mating Game" opgevoerd in Londen, waar het twee jaar liep.

Eind jaren '70 werd het vertaald door Berend Boudewijn als "De Verlegen Versierder".

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Toneel is volledig donker. Na een tijdje horen we sleutel in slot, deur flat gaat open en er valt wat licht binnen. We zien twee gestalten die mekaar omarmen. De deur gaat weer dicht en het geluid van vurige passie weerklinkt in de duisternis.)

LUCAS : Oooh.

BETSIE : Mmmmm.

LUCAS : Wat een nacht.

BETSIE : Wat een héérlijke nacht.

LUCAS : Gij zijt verrukkelijk.

BETSIE : Gij zijt schoon.

LUCAS : Ik wil u.

BETSIE : Wat houdt u tegen?

LUCAS + BETSIE : Oh! Mmmmm!

(Korte pauze.)

LUCAS : *(Geschrokken)* Wat is dat?

BETSIE : Wat?

LUCAS : Op mijn kaak. Een spin!

BETSIE : Een wat?

LUCAS : Een spin!

BETSIE : Maar neen flauwerik, da's een van mijn valse wimpers die gelost is.

LUCAS : Oh.

BETSIE : Ik plak hem er terug op.

LUCAS : Niks van. Geen tijd.

BETSIE : Waar is uw bed?

LUCAS : Hier.

(Ze vallen kussend op het bed.)

LUCAS + BETSIE : Ooooooh! Mmmmm!

LUCAS : Wie is dat?

SIMON : Ik. Wie is daar?

(Betsie gilt en Lucas schreeuwt, in shock. Een derde figuur zit rechtop het bed, de lakens om zich heen, tussen de twee anderen.)

SIMON : Hey! Wadisser? Wiesda?

BETSIE : Licht! In godsnaam, doe het licht aan!

(Lucas doet het licht aan en het tumult stopt. In bed zit Simon Devos met het laken tegen zich aangedrukt als om zich te beschermen. Simon is ergens in de dertig, joviaal en sympathiek. Lucas is vooraan in de twintig maar gereserveerder dan zijn broer. Hij draagt een modieuze smoking. Betsie is een mooie blondine met grote ogen en een fantastisch figuur, dat nog benadrukt wordt door het extravagante doch smaakvolle kleding dat ze draagt. De kamer staat op stand SLAAPKAMER (zonder tv toestel en drankentafel). De kleren van Simon liggen op de leunstoel en zijn koffer staat naast de flatdeur.)

LUCAS : *(Blij verrast)* Gij zijt het!

SIMON : Hallo daar makker!

LUCAS : Gij ouwe zot! *(Ze omhelzen mekaar terwijl Betsie verbijsterd toekijkt)*. Wat doet gij hier in godsnaam?

SIMON : Ik ben terug.

LUCAS : Gij ouwe zot! *(Ze omhelzen mekaar nog eens)* Ik kan het niet geloven. Voor hoe lang?

SIMON : Voorgoed.

LUCAS : Gij ouwe zot! *(Ze bulderen van het lachen en kloppen elkaar op de rug. Tot*

Betsie) Hij is het! Hij is terug! Voorgoed!

BETSIE : Fantastisch! ... Wie is hij in 's hemelsnaam?

LUCAS : Oh. Jullie kennen mekaar nog niet. *(Tot Betsie)* Dit is grote mijn broer, Simon.

SIMON : Ik blijf zitten, als u het niet erg vindt.

BETSIE : Niet in het minst. Aangenaam.

LUCAS : Dit is Betsie Broeks.

SIMON : Pardon?

LUCAS : Betsie Broeks.

SIMON : Ah zo. Aangenaam.

LUCAS : Hij heeft in het buitenland gezeten.

SIMON : Drie jaar.

BETSIE : U heeft het juiste moment uitgekozen om terug te komen.

LUCAS : *(Begrijpt wat ze bedoelt)* Dat wel, ja.

SIMON : Hoezo, dat wel? *(Zijn frank valt)* O ja, u bedoelt dat jullie net wilden, euh... ge hebt het bed nodig, euh... is er geen bed op overschot?

LUCAS : Ik vrees van niet.

SIMON : De conciërge zei dat ik mocht doen alsof ik thuis was. Dus euh...

BETSIE : hebt gij dat gedaan...

SIMON : *(kijkt van Lucas naar Betsie.)* Ik ga wel naar een hotel.

LUCAS : Het is één uur 's nachts.

BETSIE : Lucas, schat, laat ons nu niet moeilijk doen. Ik ga wel.

LUCAS + SIMON : Neen, blijf hier.

BETSIE : Wat zijn de plannen misschien? Met drie het bed in?

SIMON : Dat is geweldig vriendelijk va... nee dank u wel! Luister Lucas, makker, ik schiet in m'n kleren, ga ergens een koffie drinken en kom daarna terug. *(Tot Betsie)* Hoe lang denkt u dat jullie... *(snel)* laat ons zeggen om een uur of drie.

BETSIE : Het was een mooie avond, Lucas. We breien er een andere keer wel een eind aan.

LUCAS : Nee Betsie, alstublieft...

SIMON : Zo is hij altijd al geweest, als kind al. Als moeder een lekkere pudding had klaargemaakt kon hij niet wachten om...

LUCAS : *(Onderbreekt hem snel)* Juist, ja. *(Tot Betsie)* Hij zou in de speelkamer kunnen slapen.

SIMON : Mooi.

BETSIE : Vergeet het, Lucas. Als er meer dan één man in de aanbieding is kan ik me niet concentreren.

SIMON : Wie zegt dat ik in de aanbieding ben? *(Wikkelt laken om zich heen en staat recht)* Luister, ik sta erop. Ik ga weg.

BETSIE : Als Julius Cesar?

SIMON : Wel Ik kleed mij eerst aan. *(Hij waggelt naar zijn kleren)*

BETSIE : Doe geen moeite, meneer Devos. 't Is al geregeld. *(Tot Lucas)* Slaap wel, lieve schat, maak volgende keer een reservatie voor het bed. *(Langdurige omhelzing.)*

SIMON : *(Staat er wat verloren bij. Terwijl de omhelzing voortduurt)* Ik ben blij dat alles geregeld is... Hoop dat ik niet in de weg loop De pruimen zijn goedkoop dit jaar. *(Omhelzing blijft duren)* Weet ge wat, ik ga die speelkamer eens bekijken. Eens kijken of het klikt tussen ons. Tot seffens, Lucas. Goeie nacht, juffrouw Broeks. *(Als commentaar op de kus)* Man man man. *(Hij zoekt de deur naar de speelkamer, vindt ze niet.)* Mijn excuses, sorry voor het storen maar ... waar is ze? *(Kus blijft duren. Tikt Lucas op schouder.)*

(Ze komen uit elkaars armen)

LUCAS : Oh. Sorry Simon. Achter u. *(Gaat verder met kussen)*

SIMON : O. *(Duwt zoekend tegen boekenkast en de deur gaat open)* ... Hallo! Dit wordt mijn eerste nacht ooit in een boekenkast. *(Hij neemt zijn versleten koffer, gaat naar binnen en sluit de deur)*

LUCAS : *(Snel)* Luister, wacht even in de keuken. Ik stuur hem vlug naar bed met een warme choco en dan kunt gij terug komen.

BETSIE : Het is midden in de nacht.

LUCAS : Over vijf minuten ligt hij erin.

BETSIE : Gij hebt echt wel zin in pudding, is het niet?

LUCAS : Ga nu naar de keuken.

(Lucas duwt Betsie de keuken in en heeft net de deur dicht als Simon de kamer binnen komt.)

SIMON : *(Komt binnen)* Niet veel plaats daarbinnen.

LUCAS : *(Doet snel de flatdeur open en roept naar buiten)* Dag Betsie! *(Tot Simon)*
Alles goed?

SIMON : Niet veel plaats daarbinnen met die pingpongtafel, een boksbal en een roeimachine. Hier op de zetel zou ik meer plaats hebben. Denkt ge niet?

LUCAS : Helemaal niet. Daarbinnen is het veel aangenamer. Ik snurk.

SIMON : Oh. Zeg, mijn welgemeende excuses mocht ik hier het een en ander gesaboteerd hebben, maat.

LUCAS : Da's niks. Het is geweldig u terug te zien.

SIMON : Ja. Het zijn me een hectische drie jaar geweest.

LUCAS : Daar twijfel ik niet aan. Ge moet me alles vertellen. Morgenvroeg.

SIMON : Morgenvroeg?

LUCAS : We maken het best niet te laat vanavond, vindt ge niet?

SIMON : Niet speciaal. En iets om te drinken zou ik nu wel appreciëren.

LUCAS : Mooi. Wat zoudt ge denken van een warme choco?

SIMON : Een warme choco?

LUCAS : Kunt ge lekker mee naar bed nemen.

SIMON : Ik was eigenlijk aan iets sterkers aan het denken.

LUCAS : Een kleintje dan.

SIMON : Ik heb trouwens geprobeerd hier iets te drinken te vinden toen ik toekwam.
Waar staat dat bij u, in godsnaam?

LUCAS : *(Drukt op knop en drankentafel draait naar voren)* Et voilà!

SIMON : ... Wat gebeurt er als de mensen van hiernaast zich net aan het bedienen zijn, als ge dat doet?

LUCAS : Naast een penthouse wonen geen mensen.

SIMON : Man man man, gij hebt het echt wel gemaakt. Toen ik wegging waart ge net afgestudeerd aan de unief en begonnen in de journalistiek. Ge zat in een studioke in Sint Maartensdal met 500 frank op uw bankrekening... onder nul.

LUCAS : Wel, tegenwoordig heb ik enorm veel succes, Simon. Ik heb dit appartement aan het stadspark en er staat een hele hoop geld op mijn bankrekening. Boven nul.

SIMON : Man, man, van succes gesproken! Hoe hebt ge dat in godsnaam gedaan?

LUCAS : Televisie.

SIMON : Pardon?

LUCAS : Televisie. Die goeie ouwe kijkbuis. *(Hij duwt op knopje en een flat screen daalt neer uit plafond. Hij duwt nog eens op knopje en scherm verdwijnt terug)*

SIMON : Dus gij hebt een fortuin verdiend aan het verkopen van tv-toestellen?

LUCAS : Ik verkoop ze niet. Ik ben erop te zien.

SIMON : Gij komt op tv? Ga weg!

LUCAS : Zes avonden per week kom ik erop.

SIMON : Wat doet ge? Het weer voorspellen?

LUCAS : Ik heb een praatshow. Allerlei beroemdheden storten hun hart uit bij mij.

SIMON : Toen ik vertrok was dat nog Régine Clauwaert.

LUCAS : Wel, nu ben ik dat, De Lucas Devos show. *(Laat bed opklappen. Wijst op foto onderaan bed)* Dat ben ik. Aan het werk.

SIMON : Ge zijt een beroemdheid geworden, zowaar?

LUCAS : De grootste sinds Musti.

SIMON : *(Grinnikt)* Niet te geloven! Mijn kleine broer. Dat moeten we vieren. Daar drinken we op!

LUCAS : *(Kijkt op horloge)* Vlug dan. Wat wilt ge? Campari, Martini, Cointreau?

SIMON : Ik zou het graag opdrinken, Lucas, niet achter mijn oren smeren. Hebt ge geen pintje?

LUCAS : Ik vrees van niet.

SIMON : Ha maar, wacht eens, ik heb exact wat we nodig hebben in mijn koffer zitten. *(Loopt in richting speelkamer)*

LUCAS : Moeten we eigenlijk niet gaan slapen?

SIMON : Ik wil alles horen over uw opmars naar de roem. Als ons moeder u nog eens op tv had kunnen zien.

LUCAS : Dan was ze gelukkig gestorven.

SIMON : Ik weet in ieder geval wat ze gedaan zou hebben, als ze u in dat hemd zou

gezien hebben.

LUCAS : Wat?

SIMON : Ze zou zich doodgelachen hebben. *(Gaat de studeerkamer binnen)*

BETSIE : *(Opent onmiddellijk keukendeur)* Zal ik het ontbijt opdienen?

LUCAS : We gaan héél vlug, één enkele borrel drinken.

BETSIE : Wel, als ik dan toch moet wachten, ik ook. *(Loopt naar bar)*

LUCAS : Ga nu weer naar de keuken, alstublieft.

BETSIE : Op wat alcohol blijf ik langer vers.

(Simon komt de speelkamer uit met een fles. Lucas drukt onmiddellijk op een knop. Betsie, die bij de kaptafel stond, verdwijnt. Op de draaischijf komt het bureau tevoorschijn.)

SIMON : *(Tijdens binnenkomen met fles)* Hier gaat uw haar letterlijk van rechtst....

BETSIE : *(Terwijl ze verdwijnt)* Iiiiiiii!

SIMON : *(Stopt door geluid gil, draait zich die richting uit, net als het bureau op zijn plaats komt)* Wat was dat?

LUCAS : Muizen.

SIMON : Dikke dan toch. *(Ziet bureau)* Dat stond daar daarnet toch niet?

LUCAS : Neen. Ik wou u even demonstreren dat deze kamer volledig kan getransformeerd worden van slaapkamer tot kantoor.

(Lucas gaat naar de bar, neemt er kurkentrekker, geeft die aan Simon die de fles openmaakt.)

SIMON : Als ge zo stinkend rijk zijt, waarom kunt ge u dan niet en een slaapkamer en een kantoor veroorloven?

LUCAS : Op deze manier is het aftrekbaar van de belastingen.

SIMON : Ah zo. Zeg, is juffrouw Broeks ook aftrekbaar van de belastingen?

LUCAS : Min of meer. Ze is mijn PR meisje.

SIMON : *(Grinnikend)* Schitterend! Wat betekent PR? Permanent Risico?

LUCAS : *(Trekt Simon snel weg van de draaischijf)* Shhht. Dat betekent Public

Relations. Morgen begint ze eraan.

SIMON : Ik had anders de indruk dat ze er deze avond al aan begonnen was. Gij zijt echt wel goed bezig he? Morgen eerste uur komt juffrouw Broeks zeker terug en dicteert gij haar brieven vanuit uw bed?

LUCAS : Natuurlijk niet. Daar heb ik een secretaresse voor.

SIMON : Gij hebt een secretaresse én een PR meisje?

LUCAS : Juffrouw Broeks regelt mijn zaken in de studio.

SIMON : Daar ook al?

LUCAS : (*Negeert opmerking*) En Julia regelt al de rest. Contracten, fanbrieven, artikels...

SIMON : Julia? En is Julia even gediensig als Betsie?

LUCAS : Helemaal niet. Juffrouw De Winter is een heel deftige dame. Wacht maar tot ge haar gezien hebt. (*Kijkt op horloge en luistert heimelijk of hij hoort waar Betsie zit.*)

(*Simon heeft de fles ontkurkt en vult de glazen.*)

Wat is dat voor spul?

SIMON : Zelfgestookte Australische schapenjenever.

LUCAS : Australische wat??

SIMON : Gekregen van een schapenboer in de brousse. Vooruit, op de Lucas Devos Show! Dat hij nog lang in de ether moge blijven!

LUCAS : (*Onzeker*) Santé! (*Neemt slokje*)

SIMON : Hoe smaakt hij?

LUCAS : (*Nadenkend*) Niet zo slecht eigenlijk. Het proeft een beetje naar ... (*slok heeft nu pas effect, hij hapt naar lucht*)

SIMON : Naar wat?

LUCAS : (*Hees*) Terpentijs.

SIMON : (*Terwijl hij het label bestudeert*) Ik hoop dat uw glazen er niet van smelten.

LUCAS : Australisch zegt ge?

SIMON : Yep.

LUCAS : Ik vrees dat de lange vliegreis er geen goed aan gedaan heeft. Ik sterf hier niet

alleen, uw beurt.

SIMON : *(Neemt voorzichtig slokje, na paar seconden heeft het effect)* WOW! Da klopt en da veegt en da zuivert!

LUCAS : *(Zuigt lucht door zijn tanden)* Mijn tanden zijn helemaal mals geworden.

SIMON : Het loopt nogal eigenzinnig naar binnen maar het vindt blijkbaar wel zijn weg. Best in één keer achterover slaan, denk ik.

LUCAS : Schol.

SIMON : Schol.

(Beiden slaan hun glas achterover. Na enkele seconden trekken ze een getormenteerd gezicht.)

LUCAS : Kchchch.

SIMON : Kchchch. ... Wilt g'er nog een?

LUCAS : Jazeker, dank u wel.

SIMON : *(Vult glazen opnieuw.)* Santé! Leve de revolutie!

(Ze drinken - onmiddellijk het afschuwelijke resultaat.....)

BETSIE : *(Vanachter de deur)* Laat mij hier uit!

SIMON : *(Verwonderd)* Hé! Dat was ferm. Ik zag uw lippen niet bewegen. Doet ge dat in uw show ook?

LUCAS : Ik ben ervoor aan het oefenen.

(Simon schenkt nog eens vol)

Dat moet echt het laatste zijn, Simon.

SIMON : Man, man, gij kunt niet vlug genoeg in uw bed liggen.

LUCAS : *(Heel luid zodat Betsie hem zou horen)* Inderdaad, jawel, ik wil heel graag in mijn bed gaan liggen!

SIMON : Ik hoor u wel.

LUCAS : Ik moet morgenvroeg fris en monter op om naar de studio te gaan. Het wordt

een lange dag. De hele voormiddag de format voor de show bespreken, gasten interviewen in de namiddag, dan camerarepetitie en 's avonds om acht uur live uitzending.

SIMON : Zes avonden per week?

LUCAS : Zes avonden per week.

SIMON : Ik kan moeilijk geloven dat ge nog energie over hebt om u met uw Permanent Risico bezig te houden.

LUCAS : Shhhht.

BETSIE : *(Off)* Ik zal u ... Risico!

SIMON : *(Tot Simon)* Hé, ge gaat dat toch niet heel de avond oefenen?

(Lucas glimlacht zwakjes en neemt zijn glas.)

Gij weet er wel weg mee zeg. Ik hoop dat dat spul uw potentieel niet teniet doet. Santé!

LUCAS : Santé!

(Ze slaan weer glazen achterover, dezelfde grimassen)

Het wordt altijd maar lekkerder hé?

SIMON : Misschien is het een soort haarlotion. *(Grinnikt)* Zeg, ge moet mij eens laten meedoen in uw show. Ik ben geweldig goed in het citeren van grappige versjes. *(Vult glazen bij)*

LUCAS : Die tv-show van mij is een intellectuele show, Simon. Smokings en verfijning.

SIMON : Mooi. ... "Er was eens een meisje uit Schelle, die voelde haar borsten ontzaglijk zwellen. Ze zei, wat is dat, en kneep in mijn gat. De rest durf ik niet te vertellen."

LUCAS : Ik denk het niet, Simon.

(De voordeur gaat open en mevrouw Boeremans komt binnen. Zij is van middelbare leeftijd. Ze staat beide mannen te bekijken, luguber.)

SIMON : Wacht, dit is beter. “Er was eens een meisje uit Lissen. Die kwam naar mijn huis om te”

BOEREMANS : GOEIE MORGEND!

SIMON : (*Bestudeert weer de lippen van Lucas*) Dat was niet te doen... geweldig, Lucas!

LUCAS : Wat brengt u zo laat nog naar boven, mevrouw Boeremans?

SIMON : (*Draait zich om, bemerkt Boeremans*) Oh!

BOEREMANS : Gewoon, inspectie. Ik zag hier licht branden en ik vroeg mij af of dat die van mij er wel goed aan gedaan had van hem hier binnen te laten (*Kijkt vernietigend naar Simon*). Hij beweert dat hij uw broer is, maar tegenwoordig weet ge maar nooit hé.

LUCAS : (*Tot Simon*) Mevrouw Boeremans is de vrouw van de conciërge.

SIMON : Oh.

BOEREMANS : Ik ben ook de vrouw die kuint.

SIMON : Man, man.

BOEREMANS : Ja, dus ik dacht, ik loop efkes tot boven, dan ben ik op mijn gemak. (*Terwijl ze Simon indringend bekijkt*) Waar gaat meneer slapen?

SIMON : (*Strijdlustig*) Waarom wilt u dat weten?

(*Boeremans bekijkt Simon fel.*)

LUCAS : Simon slaapt in de speelkamer.

BOEREMANS : Is dat zo? Dan zal ik maar best de ping pong tafel gaan opmaken. Of mag ik uit de uitrusting van meneer opmaken dat meneer zijn spijkerbed meegebracht heeft?

SIMON : U mag daar uit opmaken dat ik er niets onder aan heb.

BOEREMANS : Oh, ik zie het.

SIMON : (*Trekt laken strakker aan*) Neen, u ziet niets!

BOEREMANS : (*Kijkt naar bureau. Tot Lucas*) En hebt gijle, buiten carnaval vieren, ook nog zitten werken?

LUCAS : Werken? Neen.

BOEREMANS : Waarom staat die bureau hier dan? *(Ze stapt naar drukknop en drukt)*

LUCAS : *(Te laat)* Neen, niet aankomen!

(Het bureau draait weg + boze Betsie- kaptafel verschijnt. Betsie kijkt dreigend.)

BOEREMANS : God in de hoge hemel!

BETSIE : Neen, ik ben het maar.

SIMON : *(Gelooft het niet)* Dat is schitterend! Hij heeft ze op voorraad.

BOEREMANS : Zitten er daar nog?

BETSIE : Neen, ik ben de enige. *(Tot Lucas)* Ik had kunnen stikken, daarbinnen.

LUCAS : Het spijt me, Betsie.

SIMON : Nu weet ik wat PR betekent: Pret Roulette.

BETSIE : *(Uit de hoogte)* In ieder geval beter dan Permanent Risico. *(Tot Lucas)* Ik heb een uiterst interessante avond gehad, meneer Devos.

LUCAS : Betsie, niet kwaad zijn.

BETSIE : Ik ben niet kwaad. *(Stapt naar voordeur)* Ik doe niets liever dan om 1 uur 's nachts op een of ander rond punt terecht te komen. *(Opent voordeur)*

LUCAS : Wacht nu nog een minuutje. We gingen net naar bed, nietwaar mevrouw Boeremans.

BOEREMANS : Inderdaad.

BETSIE : Dan wens ik u een bijzonder aangename nacht met z'n drietjes. Dikke do do. *(Verdwijnt en sluit de deur)*

SIMON : *(Bewonderend)* Ze stockeren in het meubilair. Hoe ingenieus kunt ge zijn!

BOEREMANS : Ingenieus? Op zijn minst! Hij moet nog maar een kort rokske zien of dat bed hier maakt z'n eigen op. *(Lacht hevig met haar eigen grap)* Maakt z'n eigen op.

LUCAS : Dank u, mevrouw Boeremans.

BOEREMANS : *(Ziet fles)* Zijn w'iets aan 't vieren?

SIMON : Ja!

LUCAS : Klein slokje, voor het slapengaan.

BOEREMANS : Dat zegt mijne man ook, iedere avond en die is de laatste 20 jaar geen

enkele keer nuchter in bed gekropen. Wat is 't?

SIMON : Huisgemaakte Australische Jenever.

BOEREMANS : Ken ik niet.

SIMON : *(Boosaardig)* Proef eens.

BOEREMANS : *(Gevleid)* O.

LUCAS : Niet te veel, Simon.

SIMON : *(Schenkt tot aan de rand vol)* Oké. Om de volle smaak te krijgen moet ge het in één keer achterover slaan. Ad fundum.

BOEREMANS : Ad fundum. *(Ze slaat het glas in een teug achterover.)*

(Lucas en Simon kijken haar vol verwachting aan. Er gebeurt niets speciaals.)

Mmmm, beetje droog. ... Ik ga uw bed opmaken. *(Ze loopt perfect normaal richting speelkamerdeur, maar ze botst tegen het verhoogje eronder. Ze draait zich om, grijnst gelukzalig, en gaat dan speelkamer binnen).*

LUCAS : *(Zucht)* Oh, ik heb het serieus verknoeid bij Betsie.

SIMON : Man, man, Lucas. Ik zou mij echt wel uit de voeten gemaakt hebben als ik geweten had dat die hete brok zo veel betekent voor u.

LUCAS : Ja, ik vrees dat ik mij een beetje heb laten meeslepen. *(Ongemakkelijk)* Weet ge, Simon, ik – euh – ik heb een beetje een probleem.

SIMON : Ah, ge weet het. Als ik u was, ik zou iets nemen om wat te kalmeren.

LUCAS : Ja... wel euh, mijn probleem...

SIMON : Uw probleem.

LUCAS : Ja, weet ge, Simon...

SIMON : Wacht! Is hier nergens een knop om op te duwen zodat die zetel naar hier komt gereden?

LUCAS : Sorry, neen.

SIMON : Spijtig. Dan zal ik te voet moeten gaan. *(Stapt naar de zetel en gaat zitten)*

LUCAS : Mijn probleem...

SIMON : Uw probleem...

LUCAS : Geef me nog een glas terpentijn.